

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

Deo contradicendum non esse, ne cum eo expostulandum. cap. v.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

Etus tenetur, non oculo, ad ea quæ minimè opus est, uti, non manus ad interdictas actiones
 mquere, nec denique quicquam, vel paruum, vel magnum, præter quam conueniat, moliri
 atque efficere potest, suppliciosam videlicet eorum, quæ Deus comminatus est, non secus ac
 cruciatu quodam transfixus.

In regul. consistit. Charitas erga Deum, tanquam necessarium debitum, à nobis exposcitur: qua quidem ani-
 mam vacuam habere, malorum omnium grauissimum censeri debet. Quæ quidem alienum at-
 que auersum à Deo esse, ipsis quoque cruciatibus, qui impios in gehenna maneat, acerbius
 intolerabilis que est ei, qui hoc supplicio afficitur: quemadmodum etiam oculo lumine orba-
 ri, etiam si alioqui nullus dolor accedat.

Timor Domini innumeras animæ virtutes superat.

Charitas erga Deum in hoc sita est, ut animus quotidie supra vires se extendat.

Quemadmodum bos & asinus ex eo beneficio, quod ab alente suscipiunt, amorem erga
 eum sponte concipiunt: eodem modo nos quoque, si non stupido atque ingrato animo beneficia
 suscipiamus, qui fieri possit, ut tot ac tantorum beneficiorum authorem Deum non amemus:
 huiusmodi nimirum benevolentia naturali quodam, ut ita dicam, instinctu, ac citra doctri-
 nam ullam in anima sana oriēte?

Sapientia origo timor Domini est, ac tanquæ prima quedam incunabula. Sapientia autem
 timorem superas, atque ad aethorem assurgens, Dei amicos & filios seruatorum loco nos efficit.

Bonum est, & aliquid uisum secedere, ut olim Moses, ac postea Hieremias: & propterea
 atque impigre ad uocatem accurrere, ut de Aarone & Esaiâ proditum est: dummodo utrum-
 que pie fiat: alterum nempe ob propriam imbecillitatem, alterum ob uocantis potentiam.

Chrysost. simile. Non tantam facultatem sermo habet, quantam timor. Quid gehenna atrocius? At nihil
 eius timore conducibilius. Etenim gehennæ metus regni cælestis coronâ nobis affert. Quem-
 admodum enim in militis semper armati domo non prædo, non fur, non quispiam alius ex his
 qui eiusmodi facinora agrediuntur, propius apparere audeat: sic timore animas obtinente,
 nullus turpis affectus facile ad nos accedit, uerum omnes se proripiunt, ac fugam capeunt,
 timoris nimirum potentia, ac uelut tyrannide fusi ac profligati. Nec uero hoc solum lucrî
 ex timore percipimus, sed aliud quoque præterea, & quidem hoc longè maius ac præstâtius.
 Non enim tantummodo uitiosos nostros affectus propulsat: sed etiâ virtutibus omnibus fa-
 cilem ad nos aditum aperit. Neque enim quicquam perinde, tû peccata delet, tum uirtutem
 auget, ac florētem reddit, ut perpetua timoris natura. Ob idque fieri nequit, ut is, cui metus
 minimè familiaris est, rectè atque ex uirtute uiuat, quemadmodum contra fieri non potest,
 ut qui in timore uitam traducit, à recto aberrat.

Timor nihil aliud est, quam murus & presidium, ac turris inexpugnabilis.

Clem. Alex. Dei, qui passione uacat, timor ab omni passione ac perturbatione immunis est. Neque
 enim quisquæ Deum ipsum timet: sed ne Deo careat. Qui autem hoc timet, illud timet, ne
 in mala incidat. Qui porro hunc casum extimescit, ab interitu & perpeccionibus alien-
 num se esse cupit.

Didymi. Fieri non potest, ut qui Dei timore præditus est, meticulosus sit: cum illud Scripturæ
 monumentis proditum sit, Præter eum ne quenquam alium metuas.

Qui Deum timet, omnia, ut diuinæ legi consentaneum est, agit.

Euagrii simile. Deus terribilis esse dicitur: non quod pestifera belluæ, aut crudelis hominis terrorem ha-
 beat. Deus enim lux est, uia, ueritas & uita, &c. Quid igitur est, quamobrem lucem, aut
 uitam, aut ueritatem, aut resurrectionem perhorrescamus? Hoc igitur perinde est, ut si
 quis in sublimi quodam monte degat, atque ipsum metuere dicatur: non quod motem ipsum
 timeat, sed ne ab eo præceptum ruat. Ad eundem quippe modum nos quoque Deum metumus,
 illud uidelicet metuentes, ne à luce, & uita, & ueritate, & scientia excidamus.

DEO CONTRADICENDVM NON ESSE,
 nec cum eo expostulandum. CAPVT V.

Iniqui-

P A R A L L E L A .

A NIQUITAS nobis reputabitur, multa verba loquentibus *Iob. 39.*
 coram Deo. Non es homo similis mei, cum quo litigem: et
 veniamus vnanimiter ad iudicium. Quid adhuc ego iudi-
 cor, admonitus, & coarguens Dominum, audens talia, cum
 nihil sum? Ego autem quod respō sum dabo ad hęc? Manum
 meam ponam super os meum. Vnum locutus sum, & vltra
 non addam. Absit vt coram Deo impię agam: & corā Om-
 nipotente ius perturbem.

Ne temerę quid loquaris, neque cor tuum sit velox ad proferendum sermo- *Ecl. 5.*
 nem coram Deo.

B An dicet opus factori suo, Non fecisti me: & lutum diceſ figulo, Non intel- *Esaie. 29.*
 ligis? Num dicet lutum figulo, Quid facis? Quid operaberis, & opus tuū absque *45.*
 manibus est? Vx qui dicit patri, Quid generas? & matri, Quid parturis?

Qui mala aduersus Dominum non cogitauit, huic dabitur electa gratia fidei. *Sap. 3.*
 Ne te iustifices ante Deum. *Ecl. 7.*

O homo, tu quis es, qui respondeas Deo? An dicet figmentum ei qui se finxit, *Rem. 9.*
 Quid me fecisti sic? An non habet potestatem figulus luti ex eadem massa face-
 re aliud quidem vas in honorem, aliud autem in contumeliā?

Non tentemus Dominū, sicut quidam tentauerunt, & perierunt à serpentibus. *1. Cor. 10.*

C Qui Deo reluctari audent, his verbis vtuntur, Quid est, quamobrem in ipsa structu- *Basil. Ho-*
 ra non id habemus, vt extra peccandi aleam simus, aded vt ne si velimus quidem, pecca- *mi. Quod*
 re nobis liceat? Quoniam tu quoque seruos tuos, non, cum eos vinculis constri-ctos tenes, be- *Deus non*
 neuolos tibi existimas, sed cum eos vltra ac sponte munere suo fungi perspicis. Proinde Deo *est author*
 quoque gratum est, non quod vt extorquetur, sed quod ex virtute geritur. Virtus porro ex *malor.*
 electione ac voluntate, non ex necessitate, oritur. Itaque qui Creatorem hoc nomine repre-
 hendit, quod nos non ita condiderit, vt vt quadam natia peccare nequeamus, nihil aliud
 quam naturam ratione carentē ei, quę ratione prædita est, anteponit, & eam, quę motus
 atque impetus omnis est expers, ei, in qua electio inest, & agendi facultas.

Ne quis obsecro, Deum corrigere tentet, nec dicat, Hoc nobis omninō contingere de-
 bet, non autem illud. Quis enim nouit sensum Domini? aut quis consiliarius eius fuit? In ca-
 ligrine enim iudicat, vt verbis *Iob* vtar: & nubes abscondio eius, & non cernetur.
 Explorata ea pharmaca habet, quę à vitio ad virtutem, & ab ignorantia ad Dei cogni-
 tionem, animos conuertunt.

Demitte supercilium, o homo, repagulum & ianuam linguę impone. Ab hoc tam fri- *Cyrilli.*
 gido vaniloquio quamprimū abscede. Sine Deum & scire, & facere, quę ipsum deceat.

DE ANGELIS: ET QVOD ADMISO

peccato puniantur.

CAPVT VI.

E

RECEPTO interfecit draconem apostatam. *Iob. 26.*
 Deus angelis peccantibus non pepercit, sed rudentibus *2. Pet. 2.*
 inferni detractos in tartarum tradidit cruciãdos, in iudicium
 referuari.

Angelos qui non seruauerunt suum principatum, sed de- *Iuda.*
 reliquerunt suum domicilium, in iudicium magni diei vincu-
 lis aternis sub caligrine referuauit.

Angeli omnes, vt nomen vnum, sic vnam quoque naturam omninō habent. *Didymi.*
 Cum splendidissima, vel, vt rectius loquar, cęlestis angelorum natura sit, non cer-